

Dosarul nr. 2ra-1681/21

Prima instanță: Judecătoria Edineț, sediul central (jud. I. Dragulean)

Instanța de apel: Curtea de Apel Bălți (jud. S. Procopciuc, E. Grumeza, N. Chircu)

ÎNCHEIERE

15 decembrie 2021

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Ala Cobăneanu
Dumitru Mardari
Mariana Pitic

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către Viorica Plotnic,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de către Viorica Plotnic împotriva Instituției medico-sanitare publice Spitalul raional Edineț cu privire la repararea prejudiciului material și moral,

împotriva deciziei din 18 mai 2021 a Curții de Apel Bălți, prin care a fost respins apelul declarat de către Viorica Plotnic și a fost menținută hotărârea din 25 ianuarie 2021 a Judecătoriei Edineț, sediul central,

constată:

La 02 martie 2020 Viorica Plotnic a depus cerere de chemare în judecată împotriva IMSP „Centrul de Sănătate Edineț” cu privire repararea prejudiciului material și moral.

În motivarea acțiunii reclamanta a indicat că, la 02 februarie 2003 a fost angajată la IMSP „Centrul de Sănătate Edineț” în funcția de infirmieră.

A menționat că, muncea bine până la 12 februarie 2017, când, din motiv că soțul său, Anatolie Plotnic avea nevoie de îngrijire, fiind după operație, s-a dus împreună cu Liudmila Botnari la șeful secției, Vladimir Iațuc pentru ca să-i acorde concediul anual plătit, însă i-a refuzat pe motiv că, concediul său a fost stabilit la 06 iunie 2017. Astfel, a solicitat acordarea concediului neplătit, însă a fost anunțată că, șeful spitalului, Anatolie Guțu este plecat în România și cererea sa nu poate fi admisă.

A susținut că, la 18 februarie 2017 s-a prezentat la serviciu, însă se simțea foarte rău, având tensiunea mărită și dureri în tot corpul și pe la orele 16:00 s-a dus la medicul de serviciu, Constantin Morari și l-a rugat să-i permită să plece acasă și tot în acel moment a pierdut cunoștința, iar o infirmieră a ajutat-o să-și revină, însă medicul de serviciu așa și nu a reacționat.

A afirmat că, în acest mod a plecat la stația de autobuze pentru ca să plece acasă, iar în transport a văzut-o un asistent medical din s. Gordinești, r-nul Edineț, căruia i-a povestit situația în care se afla, la care acesta i-a mărturisit că, Lilia Negrea a anunțat să nu-i întocmească certificat medical nici într-un caz.

A relevat că, la 19 februarie 2017 a plecat și a efectuat investigațiile medicale și în urma acestora s-a constatat că, are nevoie de tratament costisitor.

A notat că, la 22 februarie 2017 s-a adresat cu o cerere pentru acordarea concediului neplătit, la care a primit refuz și în tot acest timp a sunat pârâtului pentru a afla soarta funcției pe care o deține, la care mereu i se răspundea să se mai odihnească.

A declarat că, la 21 martie 2017 a expediat o cerere, prin care a solicitat prelungirea concediului neplătit pentru o perioadă nedeterminată, începând cu 21 martie 2017 din motiv că, este bolnavă și în prezent realizează investigațiile medicale, cu atât mai mult că, și soțul ei avea nevoie de îngrijire, fiind și el bolnav, cerere care a fost respinsă.

A specificat că, în luna iunie 2017 a fost contactată la telefon de sora medicală superioară și a anunțat-o să vină la muncă începând cu 13 iunie 2017, astfel, la 13 iunie 2017 s-a prezentat la serviciu, dar șeful Secției chirurgie generală, Vladimir Iașuc a întrebat-o dacă are certificat medical, atunci este primită la lucru, dar în caz contrar n-o primește la lucru.

A relatat că, la 04 iulie 2017 de către angajator a fost emis ordinul de concediere nr. 64-p din motiv că, la 18 februarie 2017 a părăsit locul de muncă, iar la schimbul din 23 februarie 2017 și până la 12 iunie 2017 nu s-a prezentat la serviciu.

A invocat că, la 20 februarie 2020 s-a adresat către angajator cu pretenția, prin care a solicitat repararea prejudiciului material, prevenindu-l despre eventualitatea intentării unei proceduri civile în instanța de judecată privind repararea prejudiciului material, însă reacții din partea acestuia la pretenția formulată nu s-au manifestat.

A precizat că, prejudiciul material cauzat de către pârât se exprimă în neachitarea salariului pentru perioada absenței de la locul de muncă, începând cu 19 februarie 2017 și până la concediere, care constituie 5000 de lei.

A considerat că, în temeiul prevederilor art. 14 alin. (1) – (3) și 1398 alin. (1)–(4) din Codul civil (în redacția până la 01 martie 2019), ca urmare a acțiunilor ilegale ale pârâtului, exprimate în aplicarea unei modalități abuzive și ilegale de emitere a ordinului de concediere, soldată cu pierderea locului de muncă, a sursei de existență, și intenționat neacordarea concediului, în legătură cu ce a suportat stres și frustrare, pârâtul urmează să-i compenseze prejudiciul moral în mărime de 70000 lei.

A solicitat încasarea de la pârât a sumei de 5000 de lei, cu titlu de prejudiciu material și a sumei de 70000 de lei, cu titlu de prejudiciu moral.

La 05 noiembrie 2020 Viorica Plotnic a depus cerere de concretizare a cerințelor, invocând aceleași temeiuri de drept și de fapt, precizând doar că, a activat la IMSP Spitalul raional Edineț și nu la IMSP „Centrul de Sănătate Edineț”, înlocuind pârâtul IMSP „Centrul de Sănătate Edineț” cu IMSP Spitalul raional

Edineț și solicitând încasarea de la aceasta a sumei de 5513 lei, cu titlu de prejudiciu material și a sumei de 70000 de lei, cu titlu de prejudiciu moral.

Prin hotărârea din 25 ianuarie 2021 a Judecătorei Edineț, sediul central, a fost respinsă acțiunea depusă de către Viorica Plotnic ca fiind neîntemeiată.

La 26 ianuarie 2021 Viorica Plotnic a declarat apel nemotivat, iar la 09 aprilie 2021 a declarat apel motivat împotriva hotărârii primei instanțe, solicitând admiterea acestuia, casarea integrală a hotărârii primei instanțe și emiterea unei noi hotărâri cu privire la admiterea acțiunii.

Prin decizia din 18 mai 2021 a Curții de Apel Bălți, a fost respins apelul declarat de către Viorica Plotnic și a fost menținută hotărârea primei instanțe.

Instanța de apel a reținut că, obligația de reparare atât a prejudiciului material, cât și a celui moral, cauzat salariatului de către angajator apare în cazurile: a) neîndeplinirii de către angajator a obligațiilor asumate prin contractul individual de muncă; b) privarea ilegală a salariatului de posibilitatea de a munci; c) refuzul neîntemeiat de angajare a persoanei.

Prin urmare, instanța de apel a considerat că, prima instanță corect a reținut că, concedierea Vioricăi Plotnic a survenit drept rezultat a lipsei ultimei o perioadă îndelungată la serviciu și, anume, începând cu 18 februarie 2017, când apelanta samavolnic a părăsit locul de muncă și pînă la emiterea ordinului de concediere. Iar, la nenumărate adresări ale angajatorului de a se prezenta la IMSP Spitalul raional Edineț pentru a clarifica situația sau/și a prezenta certificatul medical, aceasta nu reacționa. În așa mod, Viorica Plotnic nu a probat faptul că, a fost concediată ilegal, dar nici faptul că, acesteia urmează să i se compenseze de angajator careva plăți salariale, pe care apelanta, de fapt, le solicită generic, indicând suma la discreția sa, considerând că, deoarece s-a simțit rău și a stat o perioadă anumită de timp acasă, fără a se prezenta la serviciu, urmează să i se achite concediu medical și în lipsa unui act confirmativ.

Instanța de apel a menționat că, cele invocate de către apelantă atât în cadrul examinării cauzei în prima instanță, cât și în cadrul examinării apelului nu indică asupra existenței unor probe concludente și pertinente în confirmarea poziției sale și apariția temeiului de reparare a prejudiciului pretins. Or, simpla invocare a faptului că, nu s-a prezentat la serviciu din motiv de sănătate, fără a prezenta un certificat medical, nu duce la obligarea angajatorului de a-i achita sumele solicitate.

Astfel, instanța de apel a conchis că, prima instanță, analizând toate probele în ansamblu, din punct de vedere al veridicității și pertinentei acestora, a ajuns la concluzia corectă de respingere a acțiunii. Or, materialele cauzei probează cert că, Viorica Plotnic, în perioada 18 februarie 2017 – 04 iulie 2017, nu a fost prezentă la locul de muncă, ignorând în mod repetat cerințele angajatorului de a se prezenta la serviciu sau de a prezenta careva probe, care să demonstreze lipsa întemeiată de la muncă, aceasta fiind de nenumărate ori anunțată despre fiecare etapă a derulării circumstanțelor cauzei, fiind chiar îndemnată de a se prezenta la serviciu în vederea motivării absențelor.

La 15 septembrie 2021 Viorica Plotnic a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel și

hotărârii primei instanțe și pronunțarea unei noi hotărâri cu privire la admiterea acțiunii.

În motivarea recursului a indicat că, nu este de acord cu decizia instanței de apel și hotărârea primei instanțe, deoarece nu au fost constatate corect circumstanțele cauzei și a fost apreciată incorect situația de fapt.

A menționat că, conform art. 120 alin. (1) din Codul muncii, are dreptul la concediu neplătit, însă intimatul intenționat nu a dorit să-i acorde concediu neplătit.

A susținut că, a anexat la cererea de chemare în judecată probe, ce confirmă motivul plecării acasă la 18 februarie 2017, însă instanțele nu au apreciat toate probele, ba din contra le-au ignorat.

A afirmat că, conform procesului-verbal întocmit la 09 martie 2017 de către comisia din cadrul IMSP Spitalului raional Edineț, în temeiul ordinului nr. 23 din 03 martie 2017 al IMSP Spitalul raional Edineț, comisia s-a deplasat la domiciliul său în vederea clarificării situației de neprezentare la serviciu și a scrisorilor instituției din 23 și 24 februarie 2017, însă a depistat lipsa sa de la domiciliu, fiind prezent doar soțul său, acestuia fiindu-i comunicat faptul neprezentării sale la serviciu și necesitatea prezentării obligatorii la serviciu pentru a-și motiva lipsa.

A relevat că, este doar procesul-verbal întocmit în folosul intimatului, dar, de fapt, nu a fost nimeni la ea acasă și nimeni nu a rugat-o să vină la lucru.

A notat că, la 16 iunie 2017, prin scrisoarea expediată, directorul IMSP Spitalul raional Edineț s-a adresat la președintele comitetului sindical, solicitând acordul la concedierea sa în baza art. 86 alin. (1) lit. h) din Codul muncii, în legătură cu neprezentarea motivată la serviciu, precum și neprezentarea actelor și circumstanțelor ce ar confirma lipsa motivată, iar ca rezultat, prin răspunsul din 27 iunie 2017, Comitetul sindical unificat al lucrărilor medicali din cadrul IMSP Spitalul raional Edineț, în urma examinării materialelor prezentate, și-a dat acordul la concedierea sa în baza art. 86 alin. (1) lit. h) din Codul muncii, de aici reiese că, intenționat au dorit să o concediere.

A declarat că, intimatul a probat faptul că, a concediat-o ilegal.

Prin referința depusă la 22 octombrie 2021 IMSP Spitalul raional Edineț a solicitat respingerea recursului și menținerea deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Din materialele dosarului rezultă că, Curtea de Apel Chișinău a expediat în adresa părților copia deciziei contestate la 14 iulie 2021, iar la 20 iulie 2021 recurenta a recepționat-o, fapt confirmat prin avizul de recepție anexat la materialele dosarului (f. d. 24, vol. II).

Astfel, recursul declarat la 15 septembrie 2021 este în termen.

Examinând temeiurile recursul în raport cu materialele cauzei civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul este inadmisibil din următoarele motive.

În conformitate cu art. 432 din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- b¹) a aplicat o lege care a fost declarată neconstituțională;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

- a) cauza a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;
- b) cauza a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;
- c) în judecarea cauzei au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;
- d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;
- e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;
- f) hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Temeiurile prevăzute la alin. (3) se iau în considerare de către instanță din oficiu.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin.(2), (3) și (4).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul declarat de către Viorica Plotnic nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Prin urmare, argumentele invocate în recurs nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat asupra deciziilor instanței de apel are caracter nedevolutiv și controlul judiciar se circumscrie doar asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se în exclusivitate doar legalitatea deciziei, dar

nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție menționează și faptul că, procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție relevă că, conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posedă puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Rebai și alții contra Franței, 25 februarie 1995), pe când în recursul declarat de către Viorica Plotnic, asemenea aspecte nu se regăsesc.

Astfel, din considerentele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către Viorica Plotnic ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, 431 alin. (2), 433 lit. a), art. 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

dispune:

Recursul declarat de către Viorica Plotnic se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Ala Cobăneanu

judecătorii

Dumitru Mardari

Mariana Pitic